

Він ходив полями і гаями,
Він любив, він жив, горів, творив,
Кононівськими пройшов ланами
І зустрів він "мужика" між нив.

"Говори!" — це слово "мужикові".
"Говори!" — художнику наказ.
І страждання людське в людськім слові
Запалало тонко, як алмаз.

Він "самотній" — завжди друг людині,
Він — холодний, він — гарячий тут...
У такій прекрасній самотині
Не боятись муки і отрут!

Олексій Максимович зустріне,—
Капрі — сонце — золото — блакить...
Україно! Як такого сина
Не любити —
не благословить?

1939